జలుబు చేసిందా ?

"ఏమిటా చప్పుడు" తుళ్ళిపడి కప్పులో కాఫీ చీర మీద వంపేసుకుంటూ అడిగింది పరమహంసగారి భార్య గీత.

దక్షిణాన భూకంపం వచ్చిందన్నా, అధమం మా బాత్ రూము పడిపోయిందనేనా చెప్తేగాని నమ్మే పరిస్థితిలో లేదు ఆవిడ. నిజానికి యీ రెండింటిలో ఏది జరిగినా బావుండేది. కాని అంతకంటె ఘోరం జరిగింది.

"మా ఆయన తుమ్మేరు" అన్నాను.

వీలైనంత నెమ్మదిగా, లోపల పెరుగుతున్న ఆతృత కనపడకుండా.

మా వారికి కోపం వస్తే ఒళ్ళు తెలీదు, జలుబుచేస్తే ప్రపంచమే తెలీదు.

"జడ్జిగారు తుమ్మేరా ?" అంది గీత అదేదో నమ్మ రాని దన్నట్లు. ఆవిడ యింకా ఆ షాక్ నుండి కోలుకోలేదన డానికి సాక్ష్యం – ఆవిడ చేతిలో కప్పు, చీరమీద ఒలికిన కాఫీ యింకా అలాగే వున్నాయి.

"ఏం ! ఆయనకు తుమ్మడం రాదనుకున్నావా ? లేక పోతే జడ్జీలు తుమ్మకూడదా ?" అన్నాను. ఆ సంభాషణ అంతటితో ఆపేద్దామని.

"అబ్బే, అదికాదు..." ఏదో అనబోయి మాటలు రాక ఆగిపోయింది పాపం. ఆవిడ పరిస్థితి నాకు పూర్తిగా తెలుసు. ఆవిడ తప్పేంలేదు. ఆయనలా తుమ్ముతారు — బిందెనిండా పటాసూ, గంధకం కుక్కి అంటించినట్టు.

ఒకసారి...మా తోడికోడలు వడ్డన ఏర్పాట్లు చేస్తూ కంచు మరచెంబుతో నీళ్లు పట్టుకొని వంటింట్లోకి వెళ్తోంది. అదే టైములో ఆయన ఆఫీసు గదిలో తుమ్మేరు. వెంటనే మాకందరికీ వినిపించింది వంటింట్లోంచి ఓ గావుకేక. మత్తు మందు లేకుండా ఆపరేషన్ చేయించుకుంటున్న రోగి ఆ కేకను ఇమిటేట్ చేస్తే కొంతవరకు సక్సెస్ అవొచ్చు. మేమంతా వంటింట్లోకి పరిగెత్తేం. మా తోటికోడలు పరిగెత్తడానికి వీల్లేనంత భయపడి "ఏమైంది!" అంది వెర్రి చూపులు చూస్తూ — పడిపోడానికి ఓపిక లేక నిల్చొనే ఫెయింట్ అయిన దానిలావుంది.

"నీ కాలు బద్దలైంది" అన్నానేను. అప్పుడు చూసుకుంది. తన కుడికాలి బొటనవేలు రమారమీ లేదని, ఆ వేల్చు స్థానే ఒక మాంసం ముద్దవుంది. నేలని నీళ్ళతో కలిసి రక్తం పారుతోంది. అప్పటికి ఆవిడకి ఒంటి మీద తెలివివచ్చి, "అయ్యో..." అని ఏదో అనబోయింది.

"మరచెంబు సొట్ట పోయింది" అన్నారు అతను.

మా తోటికోడలు ఏడుపు "అయ్యో" తో ఆగిపోయింది.

మరోసారి —

5)

మాకో కుక్కపిల్ల వుండేది. పెద్దదికాదు కాబట్టి పిల్లే అనాలి. కుక్కలు రాత్రి మేలుకొని పగలు పడుకుంటాయి (ట. అది మాత్రం కేవలం భోజనం టైములోనే మేలుకొని వుండేది. అప్పుడైనా భోజనానికి ఏవైపు వెళ్ళాలో చూసి, ఆవైపుకన్ను విప్పేది. అది కమ్యూనిస్టు (కుక్క) అని నా నమ్మకం. ఎందుకంటే దొంగ వచ్చినా, దొర వచ్చినా ఒక్కలాగే నిద్రపోయేది. అది కమ్యూనిస్టు కాకుండా మహార్షి అని కూడా నా నమ్మకం ? అది ఎప్పుడూ ఎవర మీదా అరవగా నేను చూళ్ళేదు. ఆఖరికి తోటి కుక్క మీద కూడా. అది కొంచెం పెద్దయ్యేక మా ఇంట్లో దొంగలుపడ్డారు. ఆశకొద్దీ పడ్డారే కాని మా ఇంట్లో వాళ్ళకి తీసికెళ్ళడానికి పనికొచ్చేవి ఏవీ కనిపించలేదు. అంత శ్రమ పడి వచ్చేక ఏవీ తీసికెళ్ళకుండా వెళ్ళడానికి మన సొప్పక ఏవో తువ్వాళ్ళూ, చీరలూ వగైరాలు పట్టుకుపోయేరు. ఆ వగైరాలలో మా కుక్క కూడా వుంది. అసలు మా ఇంట్లో ఏ వస్తువూ వాళ్ళకి నచ్చినట్లులేదు. నిజం చెప్పాలంటే దొంగకి కాకపోయినా, మా ఇంట్లో వస్తువు నాకూ నచ్చదు. కాని ఏం చేస్తాం ? దొంగలకున్న ఛాయిస్ నాకు లేదు.

ఇంతకీ చెప్పొచ్చే దేఁటంటే...అది...అంటే మా కుక్క ఒక సాయంత్రం అరుగుమీద పడుక్కుంది. అప్పటికి దానికి ఆరునెలలుంటాయి. మా ఆయన మేడ మీద తుమ్మేరు. అంతే ! మా కుక్క పడుకున్న పోజులోనే గాలిలోకి గజం మీదకి ఎగిరి _ అక్కడో అరక్షణం ఆగి, అదే పోజుతో నేలని పడి పరిగెత్తడం ప్రారంభించింది. అది రెండు కళ్ళు

ఒక్కసారి విప్పగలదనీ, పరిగెత్తగలదనీ కూడా అప్పుడే తెలిసింది మాకు. దాని వెనకాలే మేమూ బైల్దేరేసరికి అది ఊరవతలకి వెళ్ళిపోయి, యింక పరిగెత్తలేక ఆగిపోయింది. మేము దాన్ని చేరేసరికి, అది మళ్ళీ పరిగెత్తడానికి ప్రయత్నించింది కాని, అలవాటులేకో, అతి నీరసంవల్లో ఆ ప్రయత్నం వణుకుగా మారింది.

మేవంతా దాన్ని ఇంటికి రమ్మని బతిమాలేం. "బలుసాకులుతిని బతుకుతాను, కాని రా"నంది.

ఆర్గ్యుమెంటు చెప్పేం.

అది లక్ష్యపెట్టలేదు.

"ఇంకెప్పుడూ తుమ్మన్లే, రా." అని మావారు దానికి అభయం ఇచ్చేరు. కాని అంతగట్టిగా తుమ్మేవారి మాటలు నమ్మకూడదన్నట్టు రానంది.

"పో, వెధవా. నీ ఇష్టంవచ్చిన చోటుకి పో, ఇవాళ నుండి నువ్వు మా కుక్కవి కావు." వగైరా అచ్చువెయ్యడానికి అభ్యంతరంలేని తిట్లు మూడూ, అభ్యంతరం వున్న తిట్లు ఒకటీ తిట్టేరు. మేవంతా రామ, రావణ సంవాదంలా, మావారి, కుక్క సంవాదం వింటూ నిల్చున్నాం.

మా కుక్కకి అంత ఆత్మగౌరవం వుందని మాకు అంత వరకూ తెలీదు. బూతు చెవినిపడగానే ఠక్కున మా వెంట వచ్చేసింది.

ఇంతకీ ప్రస్తుత విషయం ఆయన తుమ్మేరు. అంతే

మా ఇంటి సూర్యుడికి వారం రోజులు గ్రహణం. ఈ వారం రోజులూ మా ఇంట్లో ఎవరూ మాట్లాడ్డానికి వీల్లేదు. కుక్క కూడా అరవడానికి వీల్లేదు. ఆ సంగతి దానికీ తెలుసు. వారం చివర కొనుక్కోవలసినవి అరడజను గాజుగ్లాసులూ, రెండో మూడో కప్పులూ, అప్పుడప్పుడూ నూనె సీసాలు కూడాను. ఈ వారం రోజులూ అధమం రోజుకోసారైనా చేతిలో వున్న కప్పో గ్లాసో గోడకి విసిరి కొట్టేస్తారు. ఈ వారం రోజులూ మా పిల్లలు ఆయన కంటపడరు. జవాన్లకీ, నాకూ తప్పదు.

అసలు వాళ్ళ వంశంలోనే వుంది, ఈ రొంప (జలుబు) పిచ్చి అనాలో - పిచ్చి రొంప అనాలో - ఇది. వాళ్ళనాన్న అంటే మా మావగారు మరీను. అతని ప్రకారం జలుబుని మించిన జబ్బు యింకోటి లేదు. అతనికోసారి రొంపచేసింది. అప్పుడు మా ఇంట్లో దూరపుబంధు వొకడున్నాడు. ఉన్న వాడు ఊరుకోక - మెహర్బానీ కోసమేమో - "పడిశం పది రోగాలపెట్టు అంటారు" అన్నాడు.

"అలా అన్న గాడిదకొడుక్కి పదికిమించి రోగాలుంటాయని తెలియదు" అన్నారు మా మావగారు.

"అంటారు" అని తన వాక్యానికి కలిపినందుకు మా బంధు వెంతో సంతోషించి వుండాలి.

మా మావగారి దగ్గర ఓ కర్రపెట్టె వుండేది. దాన్ని ఎవరూ ముట్టుకోవడానికి వీల్లేదు, రొంపకి ఆయన సంపాదించిన మందులన్నీ అందులో వుంటాయి. అందుల్లో

సుమారు వందకి పైె నేవృంటాయి. ఏ ఒక్కటీ రెండుసార్లు వాడలేదు. ఏ ఒక్క పని చెయ్యలేదు.

అతను మొదటి తుమ్ము తుమ్మగానే భూతవైద్యుడికీ, మంత్రసానికీ మినహా వైద్యంతో సంబంధించిన అంతమందికీ కబుర్లు వెళ్ళేవి ఎవరు ఏ మందు యిచ్చినా తాగేసేవారు. ఏ పని చెయ్యమన్నా చేసేవారు. రొంపలేని రోజుల్లో కూడా మందులు సేకరిస్తూనే వుండేవారు. ఒకసారి ఏదో ఊరు వెళ్ళి రాత్రి భోజనాల టైముకి తిరిగి వచ్చేరు. ఆయన చేతిలో కిరసనాయిలు సీసా అంత సీసావుంది. అప్పుడు యుద్ధం రోజులు కిరసనాయిలు దొరకదు కొంట్టి ఎక్కడైనా దొరికితే కిరసనాయిలే తెచ్చేరనుకున్నాను కాని కాదుట, తరవాత తెలిసింది. ఎలాగంటే, అప్పుడే భోజనం చేసి చేయి కడుక్కుంటున్న "వారాలబ్బాయి" పేరు అప్పల నరసింహ తుమ్మేడు.

"ఓరేయ్ ఇలారా" అన్నారు మా మావగారు ద్రోహం చేసిన వాళ్ళా వెళ్ళేడు ఆ అబ్బాయి.

"తుమ్మేవా ?" అన్నారు.

కాదంటె కాల్చేస్తారేమోనని అవునన్నాడు.

"అయితే గ్లాసు తీసుకురా" అని, ఇదిగో, ఇది రొంపకి దివ్యౌషధమంటే, శ్రీపాద ఆయన స్వంతంగా కనిపెట్టేట్ట. రొంప రావడానికి, పోవడానికి కూడా అదే మందుట" అన్నారు మా అందరితో.

అప్పల నరసింహం గ్లాసు పట్టుకొని వచ్చేడు గ్లాసు

సగంవరకు మందుపోసి "అంతా ఒక్క గుక్కలోనే మింగే య్యాలిట రెండో గుటక వేసేవా మందు పనిచెయ్యదు" అంటూ అతనికిచ్చేరు.

ఒక్క గుటకలోనే మింగేసేడు పాపం ఆ అబ్బాయి అంతే తర్వాత ఏమైందీ మాకు కనిపించలేదు. మాకు విని పించిందల్లా గ్లాసు నేలసి ఎత్తేసిన శబ్దం. మనిషి పరిగెడుతున్న శబ్దం. మేము ఏం జరిగిందో గ్రహించే లోపునే ఆ అబ్బాయి వీధి దాటి ఎటో వెళ్ళిపోయేడు. ఆరాత్రి అతనికోసం వెతికేం కాని కనిపించలేదు. మర్నాడు పొద్దునే "చెరువు గట్టుమీద పడివున్నాడని" చెప్పి ఎవరో తీసుకొచ్చేరు.

కొంతసేపయ్యేక పక్కకి పిల్చి అడిగేను, "మందు ఎలా వుందని."

"లావా ఎప్పుడూ తాగలేదుగానీండి ఇలాగే వుంటు దను కుంటాను" అన్నాడు.

"మందు తాగేక ఏమైంది ?" అన్నాను.

"నాకు తెలీదండి. చెరువు గట్టుమీద ఎవరో లేప డమే, జ్ఞాపకం వుంది" అన్నాడు.

ఈ సారి అన్ని విషయాలూ గుర్తుంచుకో మన్నాను. ఆ తర్వాత మళ్ళీ మా ఇంటికి వారానికి రాలేదు, అతను.

మరోనాడు...

మా మావఁగారికి రొంప పట్టినప్పుడు రంగాచారిగారు పాలూ, మిరియాలూ కలిపి తీసుకోమన్నారుట. ఇంటి కొస్తూనే "చూసేవా? ఇంత చిన్నవిషయం మనకి తెలీనే

తెలీదు. అమోఘంగా పని చేస్తుందట. ఉట్టి పాలూ, ఉట్టి మిరియాలూ నట. కలిపి తీసుకుంటే చాలుట" అన్నా మా అత్తగారితో. అప్పటికి మా అత్తగారికి మొగుడ్ని బాహాటంగా ధిక్కరించే వయసు వచ్చేసింది. నిజం చెప్పాలంటె ఆవిడ చిన్నప్పటి నుండీ అతన్ని బాహాటంగానే ధిక్కరించే దిట ?

"ఉట్టి పాలంటే - పోనీ ఒట్టిపోయిన ఆవులు యిస్తా యనుకున్నా, ఉట్టి మిరియా లెక్కడ దొరుకుతాయి ?" అందావిడ.

"ఏ(వి(టేవిటి ? మళ్ళీ అనూ" అన్నారతను.

మళ్ళీ అందావిడ.

అతనేమనే వారో తెలియదు తుమ్మడం ప్రారంభించడం వల్ల. తర్వాత ఆయనే మిరియాలు రోట్లో వేసి కొట్టడం ప్రారంభించేరు. "ఈ మిరియాలు వస్త్రఘాళితం చెయ్యా లే(వి(టో కనుక్కురా" అని ఆచారిగారి దగ్గరకు మనిషిని పంపేరు. చెయ్యమన్నారు ఆచారిగారు. తర్వాత మళ్ళీ "కప్పుడు పాలల్లో మిరియాల పొడివెయ్యాలా ? కప్పు పొడిలో పాలు వెయ్యాలా ?" కనుక్కోమని మనిషిని పంపేరు; ఇక్కడే ఏదో పొరపాటు జరిగింది కప్పుడు పొడిలో పాలు వేసుకో మన్నారట ఆచారిగారు. వైద్యం పూర్తయేసరికి రాత్రి ఎనిమిదైంది. ఎనిమిదిన్నర వరకూ బాగానే వున్నారు. తర్వాత ఎంతమంది చెప్పినా వినకుండా పెరట్లో నూతి దగ్గరకు వెళ్ళి స్వయంగా నీళ్ళు తోడుకొని అరగంటసేపు చన్నీళ్ళ

స్నానం చేశారు. తడి బట్టల్తోనే ఇంట్లోకి వస్తూ "ఈ రాత్రి నా కంట ఎవరు పడినా ఖూనీ చేసిస్తానని" వార్నింగిచ్చి తన గదిలోకి వెళ్ళి తలుపు గడియ పెట్టేసుకున్నారు. రాత్రి పన్నెండు వరకూ భక్తి పాటలూ, తర్వాత బండ బూతులూ వినిపించేయి. ఆ మందు బాధ వదిలేసరికి వారం పట్టింది.

ఇంకోసారి ... మా మావఁగారికి మందుల పాత్రుడు మరో చిట్కా చెప్పేడు. ఒక చదరపుటడుగు తెలక పిండి తెచ్చి ఆవిరి మీద ఆకారం పోకుండా ఉడకపెట్టి, తులం ఏలకు గుండ జల్లి దానికి అయిదు లవంగాలు (నాలుగు మూలలా నాలుగూ; మధ్య నొకటి) గుచ్చి, రెండు గంటలు చల్లార్చి గుండెలకు కట్టుకొని పడుకుంటే ఏనుగు జలుబైనా సరే ఎగిరి పోతుందిట, నాకు యీ వైద్యంలో సమ్మకం ఏర్పడింది. ఎంచేతనంటే రొంపరాగానే ప్రయత్నిస్తే, పోయీ కైమకి దొరకవచ్చు చదరపుటడుగు తెలక పిండి ముక్క. ఎలాగైతేనేం తెలక పిండిని పాత్రుడోక్తంగా తయారు చేసే సరికి మధ్యాహ్నం ఒంటి గంటైంది. వరండాలో మంచంమీద పడుకున్న మావఁగారు మందుని పక్కనే టేబిలుమీదపెట్టి "మీరు పాపం పన్లు చూసుకోండి. నేను కట్టు కుంటాను," అన్నారు బతుకు జీవుడా అనుకొని మేమంతా వెళ్ళిపోయేం. ఆయన యిలా కన్నుమూసే సరికి మా పక్కింటి గొల్లవాడి వారి గేదె, దానికి తెలకపిండి ఇష్టమో, లవంగాలు ఇష్టమో ఏలకపొడి ఇష్టమో, లేకపోతే దానికీ జలుబు చేస్తే దాని డాక్టరు యీ వైద్యం చెప్పేడో (గేదెల్లో కూడా ఆచార్లుం

టారేమో) గాని - మొత్తానికి అది వచ్చి ఆ మూడూ కలిపి తినేసిందట.

అబ్బ; ఏం వాంఛకలే దాన్ని !! ఆ సోమయాజులు వెధవ దానికెప్పుడూ గడ్డి పెట్టడేమిటోగాని, నా ఆరోగ్యం బాగుంటే నన్ను కూడా తినేసేది. గోడవాల్ పోస్టర్లూ, పెరళ్ళలో గావంచాలూ తినే అది పాలిస్తోందా వెధవకి" అని పక్కింటి గొల్లపూడి వారిని ప్రత్యేకంగానూ, వారివంశాన్ని, వారి గేదెగుణాల్ని జనరల్‌గానూ అరగంట తిట్టేరు. మళ్ళీ ఆ వైద్యం ప్రయత్నించడానికి వీల్లేకపోయింది, ఆ రాత్రే ఆయన ఊరెళ్ళి పోవడం వల్ల.

సరిగ్గా అక్షరాలా ఆ తండ్రికి కొడుకే ఈయన. ఒక్క విషయం నేను కూడా ఒప్పుకోవాలి. మా వారు మైనస్ రొంప - మహర్షి లాంటివారు అందుచేత రొంప చేసి నప్పుడు మాత్రం నోరెత్తను ఆయన తన రొంపకి అలోపతీ, యునాని, ఆయుర్వేద, హోమియోపతి మొదలగు వైద్యాలూ - పాలూ మిరియం, వగైరా చిట్కాలూ అన్నీ వాడేవారు. కాకపోతే ఒక్కటే నియమం, క్రిందటిసారి వాడినది వాడకూడదని

ఈ మధ్య మాకు కొంతమంది కొత్త డాక్టర్లు పరిచయం అయ్యేరు. (పాపం ! వాళ్ళని చూస్తే నాకెంతో జాలి ఇంత మంచివాళ్ళు కూడా దొంగ డాక్టర్లు అయిపోతారు గదాని.)

ఒకసారి రొంప చేసినప్పుడు ఈ డాక్టర్ల బృందానికి కబురు పెట్టేం.

6)

మొగట వచ్చింది కృష్ణమూర్తి రాగానే "అసలు రొంప ఎందుకు వస్తుంది ?" అన్నారు ఈయన ఓగలుపు ఎగ్జామినర్ లాగా.

"అసలు రొంపైనా, వడ్డీ రొంపైనా వైరస్ యిన్ఫెక్షన్" అన్నాడు క్రిష్ణమూర్తి.

"నాకు రొంప పట్టింది, ఏమందూ పనిచెయ్యడంలేదు" అన్నారు ఈయన.

"దానికి మేమంతా చేసుకునే వైద్యం ఒక క్వార్టర్ బాటిల్ బ్రాందీ – తీసుకోండి. కాని మీరు వెళ్ళి కొంటే ఏం బావుంటుంది ! నేనే తెచ్చిపెడతాలెండి" అని వెళ్ళిపోయేడు.

ఆ సాయంత్రం ఇద్దరూ చెరో క్వార్టరు బాటిలూ తెచ్చి యిచ్చేరు. రొంప విషయంలో మాత్రం ఎవరేం చెప్పినా పాటించే నియమం వుంది కాబట్టి ఇద్దరు తెచ్చినవీ తాగెయ్యాలన్నారు ఆయన. ఆయన జీనియస్‌లో నాకెలాంటి డౌటూలేదు కాని, రొంప పట్టినప్పుడు మాత్రం ఆయనకి పదో ఎక్కం కూడా రాదు. అంచేత ఒక్క సీసా తాగితే చాలని నమ్మించడానికి ప్రయత్నించిన నేనూ, పిల్లలూ కూడా చేసిన ప్రయత్నాలేం పనిచెయ్యలేదు. పోనీ మనిషికి 'మందు' వ్యామోహామా, అంటే గాంధీలాంటి మనిషి.

రాత్రి పదైంది రెండు బాటిలూను పూర్తి అయేయి. ఆ రాత్రంతా నిద్రాలేదు, రొంపాలేదు, ఒంటిమీద తెలివీ లేదు.

మర్నాడుదయం తెలివి పూర్తిగా రాలేదుగాని రొంప విత్ తలనొప్పి పూర్తిగా వచ్చేసింది. ఆ మధ్యాహ్నం పాపం కాస్త కునుకుపట్టింది, అమ్మయ్య అనుకున్నాను కాని అనుకున్నంతసేపు కూడా లేదు. నిద్రలో ఏదో గొణగడం ప్రారంభించేరు. తర్వాత ఆ గొణుగు కేకలుగా మారి దిగ్గున లేచి కూర్చున్నారు.

“జపనుకున్నావేమిటి నాన్నా ? ఇలా కేకలేసున్నావ్ ?” మా చిన్ని ధైర్యంగా అడిగాడు. ఆయన్తో - విత్ ఆర్ విత్అౌట్ రొంప. ఏమాటైనా అనగల, ఏ జోకైనా వెయ్యగల ధైర్యం మా ఇంట్లో వాడొక్కడికే వుంది.

“అలా చెప్పు, నా కేకలే నన్నుమాట అంత గట్టిగా వినిపించేయి. నా కేకలకి నేనే లేచిపోయేనా ? మంచి జోకే” అని మళ్ళీ పడుకున్నారు. ఇంకా నయం. నేను కేకలెయ్యకుండా కాపలాకాయ్యి అని నన్ను పురమాయించ లేదు.

ఆ తర్వాత కృష్ణమూర్తే బ్రాందీ వైద్యం మానేసి ఇంకేదో వైద్యం చేసేసు ఎలాగైతేనేం రొంప పూర్తిగా పోయేసరికి వారం పట్టింది. అంచేతే కాబోలు రొంప, మందు పుచ్చుకుంటే వారంలోనూ, పుచ్చుకోకపోతే ఏడు రోజుల్లోనూ పోతుందంటారు.

మరోసారి ఆయనకి రొంప వచ్చినప్పుడు క్రిష్ణమూర్తే కాబోలు - కాఫీలేమిటి, అతనికే ఆయన దగ్గర ఆ

చనువుంది - "ఈ మందులు సంగతలా వుంచండి. ఫీడ్ ది కోల్డ్ అండ్ స్టార్వ్ ది ఫీవర్" అంటారు అన్నాడు.

"మరిన్నాళ్ళూ చెప్పేవే కాదేమిటి ? నాకొంచెం జ్వరం వుందనుకో. దానికి ఉపవాసం పెడతాను రాత్రి" అని నుష్టు పూర్తిగా రొంపకి భోజనం పెట్టేరు. పెరుగూ అన్నం తిన్న పడిశం పెరిగింది ఉపవాసం వుండబోయే జ్వరం కూడా పెరిగింది.

"స్టార్వేషన్ ఈజ్ ది బెస్ట్ డయట్ అని చేపల విషయంలోనే అన్నా రనుకున్నాను. జ్వరాని క్కూడా వర్తిస్తు దన్నమాట" ఆశ్చర్యపోయేరు ఆయన.

ఇంతకీ అసలు విషయం, బాత్‌రూమ్‌లో ఆయన తుమ్మేరు. తుమ్మేక వార్ క్లాడ్‌లా డైనింగ్ హాల్లోకి వచ్చి "ఆయనేరీ ? ఎప్పుడొచ్చేరు మీరు ? ఒకసారి నా రూమ్‌లోకి రా" అని గీతతోనూ, నాతోనూ ఒక్క గుక్కలోనే మాట్లాడి జవాబు అక్కర్లేనట్టు తన గదిలోకి పరిగెత్తారు. నేను వెళ్ళేసరికి పక్కమీద బోర్లా పడుకు న్నారు. చెప్పొద్దూ, ఎంత మొగుడైనప్పటికీ నాకు నిజం గానే జాలేసింది. ఎంతటి మనిషి ఎలా అయిపోయేరు. కడవంత గుమ్మడికాయి కత్తిపీటకు లోకువ - అన్నట్టు.

నేనేం అతి తెలివైనదాన్ని కాను. కాని ఆయనతో ఎప్పుడు మాట్లాడ కూడదో మాత్రం బాగా తెలును. అంచేత వెళ్ళి మంచం పక్కన మాట్లాడకుండా నిల్చు న్నాను.

"వచ్చేవా !" అన్నారు వీలైనంత శాంతంగా.

"ఆఁ" అన్నాను

"చూడూ, నాకు రొంప వచ్చేసింది. గీత బహుశా నాలుగు రోజులుంటారు. ఈ రొంప వారం వుంటుంది కనకంచేత ఈ నాలుగు రోజులూ నువ్వు నాకు కనిపిస్తే బహుశా చంపక మానను, చంపడానికి మొహమాటం పడితే కురుక్షేత్రం తప్పదు. మరంచేత కాఫీ వగైరాలన్నీ నా గదిలోకే పంపించీ, వింటున్నావా ?" అన్నారు.

"ఊఁ"

"ఇప్పుడు దయచేసి గెటవుట్" అని గట్టిగా అరిచారు. ఆ అరపుకి గోడనున్న ఫోటో ఒకటి కిందపడి భళ్ళుమంది. నేను గబగబా బైటికి పోయి తలుపులు ధామ్మని వేశేసేను.

ఈ గెటవుట్టూ, భళ్ళుమన్న శబ్దం విన్న గీత భయపడిపోయి "ఏవైంది ?" అంది, ఏవౌతుంది !

ఇంక ఆపేస్తాను. ఎంచేతంటే మావారు ఇప్పుడే తుమ్మేరు.

—: ౦ :—